

Vsebina

Zanimivo

Ekološko kmetovanje ne rešuje podnebja 4

Sadjarstvo

Kaj pa češnja? 6

Megleni zmaj 9

Poljedelstvo

Visok in kakovosten pridelek koruze 12

Pridelava ozimne rži za kakovostno klajo in silažo 14

Živinoreja

5,2 milijona krav, 4,8 milijona prebivalcev 18

Tehnika

Novo registrirani traktorji v januarju 2019. 23

JCB predstavil nove teleskopske nakladalnike 24

Sodobne tehnologije za večjo varnost na kmetiji 26

Uspešno podarili KR PAN krožno žago 30

Zocron 32

Agritech 2019 34

Pisma bralcev

Prejeli smo 38

Recept

Ta ljubi kruhek 39

Obvestila

Nagrade za nove naročnike 40

Glasilo Društva kmetijskih svetovalcev Slovenije

Obvestila Zveze strojnih krožkov

Član EUROFARM združenja vodilnih kmetijskih časopisov

Član žirije za izbor traktorja leta

Izdajatelj: Kmetijska založba d.o.o.

Uredniški odbor:

Marjan Dolensek (kmetijska tehnika, gradnje),
Tatjana Čop
Veronika Valentar
Zorica Abraham Panič

Naslovnica: Jerneja Golob

Glavni in odgovorni urednik: Andrej Golob

Tehnični urednik, oblikovanje: Janez Grabec

Grafična priprava: Kmetijska založba d.o.o.

Tisk: Malex, d.o.o.

Naklada: 5.000 izvodov

Naslov uredništva:

KMETOVALEC, Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec

tel.: 02 885 67 00 in 05 901 05 76

E pošta: kmetovalec@km-z.si, http://www.kmetovalec.com

Naročnine in oglasno trženje:

KMETIJSKA ZALOŽBA d.o.o.

Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec

tel.: 05 901 05 76

E pošta: oglasi@km-z.si

Cena posamezne številke: 5,5 €

Letna naročnina (12 števil): 55 €,

za tujino: 90 €

9,5% DDV vključen v ceno

Minuli mesec je zaznamovala afera s poljskim mesom. Žal je to še ena, ki je zaradi nekaj kriminalcev močno omajala ugled kmetov v javnosti, čeprav so kmetje tu še najmanj krivi.

Mesna afera je vrgla čudno luč tudi na službe, ki naj bi v EU in seveda pri nas skrbele za varno hrano. Medtem ko so odgovorni sprva zagotavljali, da spornega mesa pri nas ni, se je kasneje izkazalo, da tega niti ni bilo tako malo. Očitno naše inšpekcijske službe maltretirajo samo domače kmete, za tisto, kar pride iz tujine, zadostujejo spremni papirji. Izkazalo se je celo, da so oporečno meso uporabili za prehrano pri najbolj ranljivih skupinah (v bolnišnicah in vrtcih). Seveda je to izzvalo ogorčenje javnosti in velik pritisk na odgovorne. Ti so v dokaz svoje učinkovitosti hitro izvedli protiudarec in „izbrskali“ črno konjsko klavnico na Gorenjskem. Rezultat bo podoben kot v dosedanjih aferah: povečan nadzor in inšpekcijski teror nad poštenimi, kriminalci so tako vedno korak pred preganjalci in bodo hitro našli kakšno drugo luknjo, kjer bodo lahko nadaljevali s svojimi črnimi posli.

Motijo se tudi kmetje, nekateri se do poljskih kmetov obnašajo prav privošljivo, ki pričakujejo, da bodo poslej lažje in dražje prodali svoje govedo. Dejansko je celotna afera rezultat nekaj kriminalcev v klavniškem lobiju, medtem ko se poljski kmetje, podobno kot naši, trudijo pošteno preživeti in njihova govedina verjetno ni nič slabša od naše. Zaradi par lumpov bodo sedaj prisiljeni prodajati govedo po dampinških cenah, kar bo zbil odkupne cene po vsej EU, seveda tudi pri nas. Predelovalna industrija in trgovci bodo to z veseljem izkoristili in vsa bremena te afere bodo padla na kmečka hrbta, čeprav so jo zakrivali mesarji.

Mesna afera je dala vetra v jadra tudi raznim zagovornikom pravic živali in nasprotnikom zauživanja mesa. Ti posamezni eksces sedaj posplošujejo na vso živinorejo. Zlasti družbena omrežja in tudi klasične medije so preplavile vesti o nehumanosti v živinoreji. Veliko teh vesti je zapisanih tako, da bi jih z lahkoto opredelili kot sovražni govor. Najbolj agresivni so se lotili že pravih terorističnih akcij proti živinorejcem. Mazaške akcije veganov po trgovinah in mesarijah ter blokade klavnic tudi pri nas niso več redkost. Pri tem me v oči bode njihova dvoličnost. Praviloma zagovorniki pravic živali enako strastno zagovarjajo pravico do splava. Po njihovih kriterijih je prvo umor, drugo pa odstranitev neželenega tujka. Razumi jih, kdor more.

Podobno velja za politike: na področju kmetijske politike si zastavljajo določene cilje, okrepi, ki jih sprejemajo, pa pogosto prav onemogočajo doseganje teh ciljev. Lep zgled je tako opevana prehranska samooskrba. Kmetje bodo določeno hrano pridelali, če se jim to izplača, norcev, ki bi delali v lastno izgubo, tudi pri nas ni veliko. Država res ne more vplivati na odkupne cene, lahko pa s sistemom podpor naredi dobičkonosne tiste pridelke, ki jih zaradi naravnih ali drugih omejitev pri nas ni možno pridelovati po svetovnih cenah in tako poveča samooskrbo. Lep zgled je zgodba o dojljah. Ob ukinitvi podpore za dojlje se je število dojlj drastično zmanjšalo, kar pomeni manj telet za pitanje, ki jih moramo sedaj uvažati, po drugi strani pa tudi zaraščanje travnikov in pašnikov.

V zadnjem času smo tudi poslušali jadikovanja o tem, kako bi morali več kmetij vključiti v ekološko pridelavo. Tudi tu je slišati veliko stereotipov, resničnost je nekoliko drugačna. Da ni vse tako lepo, kot nam hočejo politiki in nekateri okoljevarstveniki prikazati, dokazuje naraščajoči delež kmetij, ki izstopajo iz ekološke pridelave. O tem, kako teorija in praksa ne gresta skupaj, je javno spregovoril ekološki kmet Tadej Pačnik: „Ekološko kmetijstvo je konstrukt, ujet v času, ki nima pravega smisla. Lahko bi mu ga dali in rekli, da je njegov namen, da se ohranja ekologija, da je podeželje tako, kot ga želiš imeti zaradi turizma in tako naprej. A to so sekundarne funkcije, to ni pridelava hrane. Če bi hoteli imeti ekološko kmetijstvo in dovolj lastno pridelane hrane, bi bilo zelo težko. Ljudje si to zelo enostavno predstavljajo. Velik upor je proti kmetijstvu, podprtemu z moderno znanostjo. Ljudje nočejo gensko spremenjenih organizmov, pomoči kemije, a to ni prava pot. Hrana bo res ekološka, a je niti slučajno ne bo dovolj, saj so pridelki toliko manjši. A s pomočjo znanosti se da iti naprej. Svet se razvija, kmetijstvo se razvija. Tudi gensko spremenjeni organizmi so del tega, in če bo velik upor proti temu, bomo mi ostali zelo zadaj, pa že tako zaostajamo dvajset let.“

O tem, kako njegove izkušnje potrjujejo najnovejše znanstvene raziskave o okoljski (ne) koristnosti ekološkega kmetijstva, lahko preberete na naslednjih straneh.

Čas je, da od načrtovanja strategije kmetijske politike preženemo sanjače in jo zaupamo tistim, ki stojijo trdno na tleh.

Vaš urednik